

Sygn. akt XXIII Gz 968/16

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący:SSO Magdalena Nałęcz

Sędziowie:SO Andrzej Sobieszczański (spr.)

SO Wiktor Piber

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku wierzyciela:

(...) spółki jawnej w W.

z udziałem dłużnika:

(...) spółki akcyjnej w W.

o ogłoszenie upadłości

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

z dnia 21 czerwca 2016 r., sygn. akt X GU 193/16

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla m. st. Warszawy w Warszawie, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

SSO Andrzej Sobieszczański SSO Magdalena Nałęcz SO Wiktor Piber

Sygn. akt XXIII Gz 968/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie umorzył postępowanie z wniosku wierzyciela (...) sp. j. w W. o ogłoszenie upadłości dłużnika (...) S.A. w W..

W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 7 marca 2016 r. Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie uwzględnił wniosek dłużnika złożony w sprawie o sygn. akt X GR 5/16 i otworzył postępowanie sanacyjne, wyznaczając zarządcę w osobie W. M..

Sąd wyjaśnił że wniosek o ogłoszenie upadłości został złożony w grudniu 2015 r., a zatem zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 233, dalej: „p.u.n.”) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2015 r. Tym samym zastosowania nie może znaleźć art. 9a ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r., poz. 233, dalej: „p.u.”), z którego

wynika, że nie można ogłosić upadłości przedsiębiorcy w okresie od otwarcia postępowania restrukturyzacyjnego do jego zakończenia lub prawomocnego umorzenia.

Zdaniem Sądu Rejonowego niedopuszczalność prowadzenia postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości należy wyprowadzić z przepisów postępowania cywilnego, które mają odpowiednie zastosowanie zgodnie z art. 35 p.u.n.

W ocenie Sądu Rejonowego na obecnym etapie nie można wstrzymać rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnika do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sanacyjnego, zaś Sąd zobowiązany jest do rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości likwidacyjnej.

Procedowanie w sprawie w przedmiocie ogłoszenia upadłości Sąd uznał w momencie trwania postępowania sanacyjnego za niedopuszczalne.

W związku z powyższym w oparciu o treść art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 35 p.u.n. Sąd pierwszej instancji umorzył postępowanie.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca (...) sp.j. w W., zaskarżając je w całości.

Postanowieniu temu skarżący zarzucił naruszenie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 35 p.u.n. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i oparcie zaskarżonego postanowienia na stwierdzeniu,

że procedowanie w sprawie rozpoznania wniosku w przedmiocie ogłoszenia upadłości dłużnika jest niedopuszczalne.

Wskazując na powyższe zarzuty, skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Przed przystąpieniem do dalszych rozważań wyjaśnić należy, że mimo wejścia w życie z dniem 1 stycznia 2016 r. ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (Dz. U. z 2015 r., poz. 978 ze zm., dalej: „p.r.”) do rozpoznania niniejszej sprawy zastosowanie znajdą przepisy w brzmieniu obowiązującym przed wejściem w życie tej ustawy. Zgodnie bowiem z treścią art. 449 p.r. w sprawach, w których przed dniem wejścia w życie ustawy wpłynął wniosek o ogłoszenie upadłości, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Zgodnie z art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Na mocy natomiast przepisu art. 35 p.u.n. w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości stosuje się odpowiednio przepisy księgi pierwszej części pierwszej Kodeksu postępowania cywilnego, z wyjątkiem przepisów o zawieszeniu i wznowieniu postępowania.

Jakkolwiek nie sposób wykluczyć, iż w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości może dojść do sytuacji, w której wydanie postanowienia stało się zbędne lub niedopuszczalne, zasadność i celowość umorzenia postępowania na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w zw. z art. 35 p.u.n. musi być każdorazowo oceniana w świetle okoliczności konkretnej sprawy. Zdaniem Sądu Okręgowego na obecnym etapie postępowania brak jest podstaw by przyjąć, że rozpoznanie sprawy stało się zbędne lub niedopuszczalne, co mogłoby uzasadniać umorzenie postępowania.

Faktem jest, że w niniejszym postępowaniu nie mógł znaleźć zastosowania art. 9b ust. 2 p.u., zgodnie z którym sąd upadłościowy wstrzymuje rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości do czasu wydania prawomocnego orzeczenia w sprawie wniosku restrukturyzacyjnego. Przepis ten, podobnie jak pozostałe zmiany ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (łącznie ze zmianą jej tytułu), wprowadzone ustawą z dnia 15 maja 2015 r. Prawo

restrukturyzacyjne znajduje bowiem zastosowanie jedynie do postępowań, w których wniosek o ogłoszenie upadłości wpłynął w okresie obowiązywania tej

ustawy, tj. od dnia 1 stycznia 2016 r. Wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika (...) SA. w W. został natomiast złożony w dniu 31 grudnia 2015 r.

W ocenie Sądu Okręgowego jednak samo otwarcie postępowania sanacyjnego nie może przesądzać o tym, że rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości złożonego pod rządami poprzednio obowiązującej ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze stało się niedopuszczalne. Na tym etapie postępowania sanacyjnego, tj. już po otwarciu tego postępowania ocenę o niedopuszczalności postępowania upadłościowego uznać należy za zdecydowanie przedwczesną. Postępowanie sanacyjne może bowiem zakończyć się postanowieniem o zatwierdzeniu układu albo o odmowie tego zatwierdzenia (art. 324 ust. 1 pr. r.) lub umorzeniem postępowania restrukturyzacyjnego (art. 325 pr. r.). Dlatego zdaniem Sądu Okręgowego dopiero na dalszym etapie postępowania sanacyjnego, w zależności od jego toku, dokonywana może być ocena co do tego czy postępowanie upadłościowe wszczęte jeszcze na gruncie prawa upadłościowego i naprawczego jest zbędne lub niedopuszczalne.

Dodatkowo przeciwko uznaniu postępowania w niniejszej sprawie za niedopuszczalne z uwagi na to, że w sprawie z wniosku dłużnika wydane zostało postanowienie o otwarciu postępowania sanacyjnego przemawia treść art. 9b pr.u. mimo, iż nie znajduje on tu zastosowania. Zauważyć bowiem należy, że przepis ten wprowadza daleko mniej dolegliwe skutki polegające jedynie na wstrzymaniu rozpoznania wniosku o ogłoszenie upadłości, losy tego postępowania zależą zatem od wyników postępowania restrukturyzacyjnego, którego otwarcie nie oznacza automatycznego zakończenia postępowania upadłościowego.

Przeciwko uznaniu za niedopuszczalne postępowania upadłościowego zainicjowanego przed wejściem w życie ustawy prawo restrukturyzacyjne przemawia również i to, że zmianie uległy przesłanki ogłoszenia upadłości opisane w art. 11 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze, a wolą ustawodawcy wyartykułowaną w art. 449 pr.r. było rozpoznanie wniosku o ogłoszenie upadłości w oparciu o przepisy dotychczas obowiązujące. Gdyby prawodawca chciał by prymat postępowania restrukturyzacyjnego rozciągał się również na postępowania w przedmiocie ogłoszenia upadłości wszczęte przed wejściem w życie prawa restrukturyzacyjnego, z całą pewnością znalazłoby to wyraz w przepisach przejściowych pr.r. (art. 448 i nast). Tymczasem lektura tych przepisów, w szczególności art. 449 prowadzi do wniosków wręcz odwrotnych.

W ocenie Sądu Okręgowego umorzenia postępowania w niniejszej sprawie nie może również uzasadniać wynikająca z art. 35 pr.u.i n. niemożność stosowania w postępowaniu w przedmiocie ogłoszenia upadłości przepisów o zawieszeniu postępowania. Oczywiście jest bowiem, że niemożność zawieszenia danego postępowania nie przesądza o tym, że postępowanie

to stało się w określonej sytuacji procesowej zbędne lub niedopuszczalne w rozumieniu art. 355 k.p.c.

Istotne znaczenie w rozpoznawanej sprawie może mieć również wskazywana przez skarżącego okoliczność, iż postępowanie restrukturyzacyjne (sanacyjne) dłużnika zostało umorzone. Niemniej jednak skarżący ograniczył się w tym zakresie wyłącznie do twierdzeń, w żaden sposób ich nie udowadniając bądź uprawdopodobniając. Tym bardziej nie sposób odnieść się do kwestii prawomocności ewentualnego postanowienia sądu restrukturyzacyjnego o umorzeniu postępowania restrukturyzacyjnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 35 p.u. i n. uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy wystąpi do sądu restrukturyzacyjnego celem ustalenia na jakim etapie jest postępowanie restrukturyzacyjne prowadzone względem dłużnika. W zależności od wyników i etapu tego postępowania Sąd ponownie rozważy czy istnieją opisane w art. 355 k.p.c. przesłanki umorzenia postępowania w

niniejszej sprawie. W razie stwierdzenia zaś, iż postępowanie restrukturyzacyjne zostało prawomocnie umorzone, Sąd Rejonowy podejmie dalsze stosowne czynności związane z rozpoznaniem wniosku o ogłoszenie upadłości zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego, stosownie do treści art. 108 § 2 k.p.c, Sąd Okręgowy pozostawił Sądowi pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

i